

на гертіевъ. Напротивъ двѣ-те нейни сестры ся утѣсняваха превосходно. Ставаха отъ лѣгло-то косо, разхождаха ся цѣль день, и плачаха за хубавы-те си дрехы, и за добры-те си разговоры. Виждь мала-та наша сестра казуваха помежду си: она е негодна, и толко нечувствевна що-то е възблагодарена за окаянно-то состояніе, въ кое ся нахождаме по настоящему. Оный торговецъ не даваше вниманіе на думы-те дещерныи си, понеже знаяше че Добра бѣ по вече достойна да свѣти въ разговоры-те, и ся удивляваше за добродѣтель-та на тая мома, а наипаче ся удивляваше за нейно-то терпѣніе, понеже нейни сестрыне самооставяха домашна та работа верху нея но, ся присмиваха ей. Бѣ една година когда тая фамилія живѣ на нива-та, като той торговецъ прія едно писмо, въ кое ся извѣстуваше нему, какъ една корабля въ коя е ималъ нѣкои свои стоки, е достигнала въ пристанище-то благополучно. Това извѣстіе мало оста да подиви двѣ-те по големы неговы дещери, кои сѣкаха че ся соверши уже нхно-то злополучіе, и че ще оставять уже село-то: и когда видѣхъ че баща